

การพัฒนาแนวทางการเสริมสร้างจรรยาบรรณ (Soft Skills) ของนิสิต มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ตามกลุ่มอุตสาหกรรมมูลค่าเพิ่มสูง

อาภาภรณ์ ดิษฐ์เล็ก

สำนักวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์

Corresponding author E-mail: apditl@rpu.ac.th

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ความต้องการด้านจรรยาบรรณที่จำเป็นในการทำงานจากสถานประกอบการ 2) ความพึงพอใจของสถานประกอบการต่อการปฏิบัติงานของนิสิต 3) ความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อกิจกรรมเสริมจรรยาบรรณที่บูรณาการการศึกษาทั่วไป สหกิจศึกษาและการศึกษาเชิงบูรณาการกับการทำงาน 4) แนวทางการพัฒนาจรรยาบรรณของนิสิต มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ตามกลุ่มอุตสาหกรรม เครื่องมือที่ใช้คือ 1) แบบสำรวจความต้องการจรรยาบรรณที่จำเป็นในการทำงาน 2) แบบประเมินความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อผลการปฏิบัติงานของนิสิต 3) แบบประเมินความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อกิจกรรมเสริมจรรยาบรรณ และ 4) แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญต่อแนวทางการพัฒนาจรรยาบรรณของนิสิต เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม กลุ่มที่ 1-2 คัดเลือกแบบกำหนดโควต้าตามกลุ่มอุตสาหกรรม กลุ่มที่ 1 ผู้แทนสถานประกอบการ 116 คน กลุ่มที่ 2 นิสิตฝึกปฏิบัติงาน 129 คน ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2566 และสัมภาษณ์เชิงลึกกับกลุ่มที่ 3 ที่เป็นผู้เชี่ยวชาญ 5 คนในการตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของแนวทางการพัฒนาจรรยาบรรณ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะที่นิสิตต้องพัฒนาเร่งด่วนของกลุ่มอุตสาหกรรมการแพทย์ ครบวงจร คือ การเป็นผู้นำและอิทธิพลทางสังคม ($M = 5.00$) กลุ่มอุตสาหกรรมการบินและโลจิสติกส์ กลุ่มอุตสาหกรรมดิจิทัล และกลุ่มอุตสาหกรรมพัฒนาทักษะและกำลังคน คือ การรับมือกับปัญหา อดทนต่อความกดดัน ($M = 4.35, 4.57$ และ 4.69 ตามลำดับ) กลุ่มอุตสาหกรรมท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดีและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ คือ การสื่อสาร และการรับมือกับปัญหา อดทนต่อความกดดัน ($M = 5.00$) 2) สถานประกอบการพึงพอใจต่อทักษะของนิสิตโดยรวมระดับมาก ($M = 4.36$) 3) นิสิตพึงพอใจต่อกิจกรรมเสริมจรรยาบรรณโดยรวมระดับมาก ($M = 4.36$) และพึงพอใจต่อทักษะของนิสิตโดยรวมระดับมาก ($M = 4.30$) 4) แนวทางการพัฒนาจรรยาบรรณของนิสิต จำแนกได้เป็น 5 แนวทางตามบริบทของกลุ่มอุตสาหกรรม นำมาบูรณาการกับรายวิชา ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป 5 รายวิชา และวิชาด้านการฝึกสหกิจและการฝึกปฏิบัติงาน 3 รายวิชา

คำสำคัญ: การพัฒนาทักษะในการทำงาน ทักษะ Soft Skills กลุ่มอุตสาหกรรม

รับบทความ: 15 กรกฎาคม 2568

แก้ไขเสร็จ: 1 ตุลาคม 2568

ตอบรับบทความ: 14 ตุลาคม 2568

The Soft Skills Development Approaches of Rajapruk University Students Based on High Value-Added Industries

Aphaphon Ditlek

Office of General Education Rajapruk University

Corresponding author E-mail: apditl@rpu.ac.th

Abstract

The objectives of this research were to study: 1) the soft skills required by employers, 2) employer satisfaction with students' work performance, 3) student satisfaction with soft-skills enhancement activities integrating general education, cooperative education, and work-integrated learning, and 4) the development guidelines for enhancing soft skills of Rajapruk University students based on high value-added industry groups. The research instruments consisted of: 1) a survey on essential soft skills for work, 2) an employer satisfaction evaluation form regarding student work performance, 3) a student satisfaction evaluation form regarding soft-skills enhancement activities, and 4) an interview form for experts' opinions on guidelines for soft-skills development. The data were collected from three sample groups. Groups 1 and 2 were selected using a quota sampling method based on industry groups. Group 1 comprised 116 representatives of establishments, and Group 2 comprised 129 students who undertook internships in the first semester of the 2023 academic year. Group 3 consisted of five experts who validated the appropriateness of the proposed soft-skills development guidelines. Data were analyzed using frequency, percentage, mean, and standard deviation.

The results showed that: 1) The most urgently required skill in the medical hub industry was Leadership and Social Influence ($M = 5.00$). The aviation and logistics, digital, and workforce-and-education industry groups required Resilience, Stress Tolerance, and Flexibility ($M = 4.35$, 4.57 , and 4.69 , respectively). The high-income and medical tourism industry groups required both Communication Skills and Resilience, Stress Tolerance, and Flexibility ($M = 5.00$). 2) Employers were highly satisfied with students' overall work performance ($M = 4.36$). 3) Students were highly satisfied with soft-skills enhancement activities integrating CWIE ($M = 4.36$) and with their overall skills ($M = 4.30$). 4) The guidelines for soft-skills development were categorized into five approaches based on the contexts of high value-added industries, and these were integrated into five general education courses and three cooperative and work-training courses.

Keywords: Work Skills, Development Soft Skills, Industry Groups

Received: 15 July 2025

Revised: 1 October 2025

Accepted: 14 October 2025

บทนำ

เนื่องด้วยสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคม ส่งผลให้ความต้องการคุณลักษณะของบุคลากรที่เข้าสู่สถานประกอบการแตกต่างไปจากเดิม ภาคอุตสาหกรรมจึงเป็นหน่วยที่ช่วยสะท้อนความต้องการด้านทักษะและสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับบุคลากร และภาคการศึกษา มีบทบาทในการพัฒนาหลักสูตรที่สอดคล้องกับความต้องการของภาคเอกชน เตรียมความพร้อมผลิตบุคลากรที่มีคุณสมบัติและจำนวนตรงตามความต้องการให้ภาคอุตสาหกรรม (สำนักงานนโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ, 2563)

เครือข่ายการพัฒนาอุดมศึกษาภาคกลางตอนบน จึงริเริ่มโครงการการบูรณาการการศึกษาทั่วไประหว่างสหกิจศึกษาเพื่อพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิตอันพึงประสงค์ในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างฉับพลัน ในปี พ.ศ. 2564 มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ได้เข้าร่วมโครงการดังกล่าว และจัดทำ “โครงการบูรณาการการศึกษาทั่วไประหว่างสหกิจศึกษาเพื่อพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิตอันพึงประสงค์ในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างฉับพลันของมหาวิทยาลัยราชพฤกษ์” (เรวดี คักดีดุลยธรรม และ อาภาภรณ์ ดิษฐเล็ก, 2565) จากการวิเคราะห์ผลการประเมินการปฏิบัติงานสหกิจศึกษาของนิสิต ในปีการศึกษา 2562–2563 จาก 3 กลุ่มอุตสาหกรรมมูลค่าเพิ่มสูง คือ กลุ่มอุตสาหกรรมการบินและโลจิสติกส์ กลุ่มอุตสาหกรรมดิจิทัล และกลุ่มอุตสาหกรรมพัฒนาทักษะและกำลังคน พบว่า ทักษะที่ทุกกลุ่มต้องพัฒนาเร่งด่วน คือ การใช้เทคโนโลยี และการให้เหตุผล การตัดสินใจ

การพัฒนาจรรยาบรรณทักษะจำเป็นอย่างยิ่งต่อการทำงานในสถานการณ์จริง จึงมีนักวิชาการที่สนใจศึกษาจรรยาบรรณทักษะของผู้เรียนและบุคลากรในหน่วยงานต่าง ๆ เช่น สุรพงษ์ โพธิ์ขาว (2560) ศึกษา “ความต้องการกิจกรรมในการพัฒนาทักษะที่เกี่ยวข้องกับการทำงานและการใช้ชีวิตสำหรับนักศึกษาปริญญาโท” และปกรณ์ โปรรุ่งโรจน์ และ ณกมล จันทรสม (2564) ศึกษา “ปัจจัยด้านจรรยาบรรณที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของพนักงานกลุ่มเจนเอเรชั่นวายในกรุงเทพมหานคร” ซึ่งล้วนเป็นการศึกษาเพื่อหาวิธีการพัฒนาจรรยาบรรณ ทักษะ ความสัมพันธ์ระหว่างจรรยาบรรณ และประสิทธิภาพการทำงาน และมีงานวิจัยต่างประเทศ เช่น Marlina (2021) ศึกษาการพัฒนาทักษะด้านอารมณ์ของนักเรียนด้วยวิธีการทำงานเป็นกลุ่มในการเรียนรู้การบัญชี ต้นทุน Tem et al. (2020) ศึกษาการพัฒนาทักษะด้านอารมณ์เพื่อเสริมสร้างความสามารถของผู้ประกอบการ งานวิจัยเหล่านี้ ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะทางอารมณ์เป็นสำคัญ

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยดังที่กล่าวมา พบประเด็นปัญหา คือ ยังขาดข้อมูลแนวทางการพัฒนาทักษะที่ชัดเจน สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการในแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรม ประกอบกับผู้วิจัยเห็นว่า สมควรศึกษาเพื่อเติมเต็มความรู้ด้านการพัฒนาจรรยาบรรณ ทักษะของนิสิตมหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ตามกลุ่มอุตสาหกรรมมูลค่าเพิ่มสูงอย่างต่อเนื่อง ให้ครบทุกกลุ่ม

ที่มหาวิทยาลัยจัดการเรียนการสอน และครอบคลุมทุกมิติ ทั้งจากมุมมองของผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์การสอนและการนิเทศงาน ผู้แทนสถานประกอบการ และนิสิตที่ปฏิบัติงานสหกิจศึกษา และการศึกษาเชิงบูรณาการกับการทำงาน (CWIE) เพื่อให้เกิดประโยชน์โดยตรงทั้งต่อนิสิตที่จะได้รับการพัฒนาทักษะที่จำเป็นและตรงตามความต้องการในสายงาน ผู้สอนและมหาวิทยาลัยมีแนวทางที่ชัดเจนในการพัฒนาจรรยาบรรณของนิสิตตามกลุ่มอุตสาหกรรม โดยบูรณาการระหว่างการจัดการเรียนการสอนรายวิชาหมวดวิชาศึกษาทั่วไป สหกิจศึกษาและการศึกษาเชิงบูรณาการกับการทำงาน เพื่อพัฒนาบัณฑิตให้พร้อมในการปฏิบัติงานตรงตามความต้องการของสถานประกอบการ สอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาศักยภาพบุคคลของภาครัฐ และสถานประกอบการจะได้บุคลากรที่ได้รับการฝึกฝนจรรยาบรรณที่สอดคล้องกับความต้องการในการทำงาน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการด้านจรรยาบรรณที่จำเป็นในการทำงานจากสถานประกอบการ
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อการปฏิบัติงานของนิสิต
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อกิจกรรมเสริมจรรยาบรรณที่บูรณาการการศึกษาทั่วไป และสหกิจศึกษาและการศึกษาเชิงบูรณาการกับการทำงาน
4. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาจรรยาบรรณของนิสิตมหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ตามกลุ่มอุตสาหกรรม

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ 1) ผู้แทนสถานประกอบการที่ควบคุมการปฏิบัติงานของนิสิตภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 163 คน 2) นิสิตทุกคนที่ปฏิบัติงานในภาคจำนวน 191 คน (สำนักสหกิจศึกษาและแนะแนวอาชีพ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์, 2566) และ 3) ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของแนวทางการพัฒนาจรรยาบรรณของนิสิต

กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1-2 คัดเลือกแบบกำหนดโควต้าและคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ณ ระดับค่าคลาดเคลื่อนที่ .05 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรม

กลุ่มอุตสาหกรรม	สาขาวิชา	ผู้แทนสถานประกอบการ		นิสิต	
		ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1. อุตสาหกรรมการแพทย์ ครบวงจร	สาธารณสุขศาสตร์	5	4	8	5
2. อุตสาหกรรมการบิน และโลจิสติกส์	การจัดการโลจิสติกส์ และซัพพลายเชน	37	26	43	29

ตารางที่ 1 (ต่อ)

กลุ่มอุตสาหกรรม	สาขาวิชา	ผู้แทนสถานประกอบการ		นิสิต	
		ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
3. อุตสาหกรรมดิจิทัล	การตลาดดิจิทัล	37	26	42	28
	เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อธุรกิจ	3	2	5	3
	เทคโนโลยีสารสนเทศ	2	1	2	1
	คอนเทนต์การโฆษณาและการประชาสัมพันธ์	1	1	1	1
	อุตสาหกรรมท่องเที่ยว	3	2	4	3
	ท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดีและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ				
5. อุตสาหกรรมพัฒนาทักษะและกำลังคน	การบริหารธุรกิจ	12	9	20	14
	การบัญชี	63	45	66	45
รวม		163	116	191	129

กลุ่มที่ 3 ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของแนวทางการพัฒนา จรณทักษะของนิสิต จำนวน 5 คน โดยคัดเลือกแบบเจาะจง คือ 1) ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน นวัตกรรมการศึกษา 2) อดีตผู้อำนวยการสำนักพัฒนานิสิต มีประสบการณ์ด้านจัดกิจกรรมพัฒนา ทักษะนิสิต และเชี่ยวชาญด้านบริหารธุรกิจ 3) ผู้สอนหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มีประสบการณ์นิเทศ งานกลุ่มอุตสาหกรรมดิจิทัล 4) ผู้สอนและนิเทศงานกลุ่มอุตสาหกรรมพัฒนาทักษะและกำลังคน ด้านการบัญชี และ 5) หัวหน้างานที่มีประสบการณ์บริหารงานในประเทศไทยและต่างประเทศ ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง Operations Support Director ในบริษัทที่ประเทศเวียดนาม

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวข้องตามแนวคิดเรื่องทักษะที่จำเป็น ในศตวรรษที่ 21 ของ The Partnership for 21st Century Learning (P21) และทักษะสำคัญในการ ทำงานในอนาคตของ World Economic Forum (2020) การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนา จรณทักษะ ทฤษฎีการเชื่อมโยงของ Thorndike ทฤษฎีการวางเงื่อนไขของ Gagné และทฤษฎีการสอน ของ Bruner การจัดการเรียนรู้ตามผลลัพธ์การเรียนรู้ และการดำเนินงานสหกิจศึกษาและการศึกษา เชิงบูรณาการกับการทำงานของมหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ เพื่อออกแบบเครื่องมือวิจัย และศึกษา แนวทางพัฒนา จรณทักษะของนิสิตตามกลุ่มอุตสาหกรรมมูลค่าเพิ่มสูง

วิธีดำเนินการวิจัย

เครื่องมือการวิจัย

1. แบบสำรวจความต้องการการจรรยาบรรณที่จำเป็นในการทำงานจากสถานประกอบการ เป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ 10 ข้อ ตามแนวคิดของ P21 และ World Economic Forum (2020) กำหนดทักษะที่สำรวจ 10 ทักษะ ได้แก่ 1) การคิดวิเคราะห์และการให้เหตุผล 2) การเรียนรู้ด้วยตนเอง 3) การแก้ไขปัญหาที่ซับซ้อน 4) การคิดเชิงวิพากษ์ การตัดสินใจ และการประเมินค่า 5) ความคิดสร้างสรรค์และทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม 6) การเป็นผู้นำและอิทธิพลทางสังคม 7) การใช้เทคโนโลยี 8) การออกแบบสื่อเทคโนโลยี 9) การรับมือกับปัญหา อดทนต่อความกดดัน และการปรับตัว และ 10) การสื่อสาร หาค่า IOC จากผู้เชี่ยวชาญ 3 คน มีค่า IOC รายข้อ 1.00 ทุกข้อ ปรับปรุงและทดลองใช้กับนิสิตที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ในภาคฤดูร้อน ปีการศึกษา 2565 จำนวน 30 คน คำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของ Cronbach มีค่าความเชื่อมั่นที่ 0.87

2. แบบประเมินความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อผลการปฏิบัติงานของนิสิต เป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ 48 ข้อ มีค่า IOC รายข้ออยู่ระหว่าง 0.67-1.00 ทดลองใช้กับนิสิตที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง 30 คน และค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของ Cronbach มีค่าความเชื่อมั่นที่ 0.97

3. แบบประเมินความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อกิจกรรมเสริมจรรยาบรรณ เป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ 28 ข้อ ได้ค่า IOC รายข้อระหว่าง 0.67-1.00 แก้ไข นำไปทดลองใช้กับนิสิตที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง 30 คน หาค่าประสิทธิ์อัลฟาของ Cronbach มีค่าความเชื่อมั่นที่ 0.92

4. แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแนวทางการพัฒนาจรรยาบรรณของนิสิต ใช้ในการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้เชี่ยวชาญ 5 คน เป็นการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างคำถามปลายเปิด 10 ข้อ ตรวจสอบคุณภาพโดยปรึกษาที่ปรึกษาวิจัยและผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน พิจารณาความถูกต้องเหมาะสม เพื่อตรวจสอบความตรงและความครอบคลุมเนื้อหา

การรวบรวมข้อมูล

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้แทนสถานประกอบการโดยส่งแบบสอบถามให้กับผู้แทนสถานประกอบการ ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ผ่านอาจารย์นิเทศแต่ละกลุ่ม

2. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากนิสิตโดยส่งแบบสอบถามให้นิสิตทุกคนที่ปฏิบัติงานในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ผ่านอาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์นิเทศ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้เชี่ยวชาญ 5 คน มีต่อแนวทางการพัฒนาจรรยาบรรณของนิสิต

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ความต้องการการจรรยาบรรณที่จำเป็นในการทำงาน โดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ทักษะที่ต้องพัฒนาเร่งด่วนโดยพิจารณาจากทักษะที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการ

ในลำดับที่ 1–2 ทักษะที่ต้องพัฒนาเสริม พิจารณาจากทักษะที่สถานประกอบการมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของนิสิตรายด้านและรายข้อ 2 อันดับสุดท้าย

2. วิเคราะห์ความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อผลการปฏิบัติงานของนิสิต โดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์เนื้อหา และจัดประเด็นหมวดหมู่

3. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อกิจกรรมเสริมด้านจรรยาบรรณ โดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์เนื้อหา จัดประเด็นหมวดหมู่

4. วิเคราะห์แนวทางการพัฒนาจรรยาบรรณของนิสิตตามกลุ่มอุตสาหกรรม โดยจัดประเด็นผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ควรพัฒนาในทักษะแต่ละด้าน หัวข้อเนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน จำนวน ชั่วโมงการเรียนรู้ และการวัดประเมินผล

5. วิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้เชี่ยวชาญ 3 คน เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาจรรยาบรรณของนิสิตตามกลุ่มอุตสาหกรรม โดยจัดประเด็นข้อเสนอแนะ เพื่อนำมาปรับปรุงแนวทางในการพัฒนาจรรยาบรรณของนิสิต

ผลการวิจัย

1. ผลการสำรวจจรรยาบรรณที่จำเป็นในการทำงานกับสถานประกอบการของแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรมผู้วิจัย ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ภาพรวมลำดับความต้องการจรรยาบรรณที่จำเป็นในการทำงาน

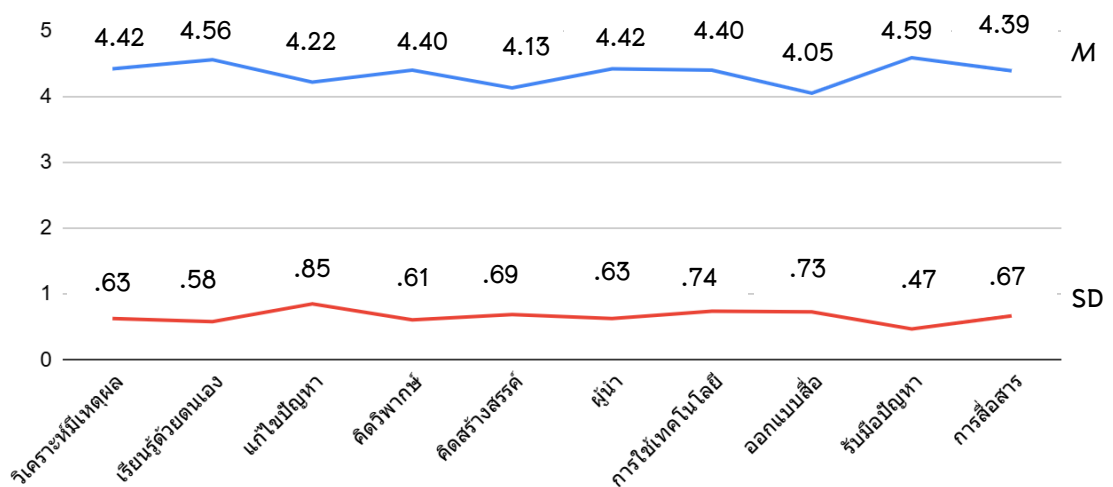
ทักษะที่จำเป็น ต่อการทำงาน	ค่าเฉลี่ยความต้องการ					M	SD	ระดับ	ลำดับ
	กลุ่ม ที่ 1	กลุ่ม ที่ 2	กลุ่ม ที่ 3	กลุ่ม ที่ 4	กลุ่ม ที่ 5				
1. การคิดวิเคราะห์และการให้ เหตุผล	4.50 (.58)	3.88 (.65)	4.20 (.66)	3.00 (.00)	4.44 (.60)	4.00	.50	มาก	8
2. การเรียนรู้ด้วยตนเอง	4.50 (.58)	4.15 (.61)	4.43 (.68)	3.00 (.00)	4.43 (.66)	4.10	.51	มาก	6
3. การแก้ไขปัญหาที่ซับซ้อน	4.50 (.58)	4.00 (.69)	4.30 (.70)	4.50 (.71)	4.17 (.67)	4.30	.67	มาก	4
4. การคิดเชิงวิพากษ์ การ ตัดสินใจ และการประเมินค่า	4.25 (.96)	3.81 (.80)	4.20 (.81)	3.50 (.71)	4.13 (.67)	3.98	.79	มาก	9
5. ความคิดสร้างสรรค์และ ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม	4.50 (1.00)	4.04 (.77)	4.50 (.68)	3.50 (.71)	4.48 (.64)	4.20	.76	มาก	5
6. การเป็นผู้นำและอิทธิพล ทางสังคม	5.00 (.00)	3.96 (.77)	4.20 (.71)	4.50 (.71)	4.28 (.71)	4.39	.58	มาก	3

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ทักษะที่จำเป็น ต่อการทำงาน	ค่าเฉลี่ยความต้องการ					M	SD	ระดับ	ลำดับ
	กลุ่ม ที่ 1	กลุ่ม ที่ 2	กลุ่ม ที่ 3	กลุ่ม ที่ 4	กลุ่ม ที่ 5				
7. การใช้เทคโนโลยี	4.00 (.82)	4.23 (.65)	4.50 (.73)	3.00 (.00)	4.43 (.69)	4.03	.58	มาก	7
8. การออกแบบสื่อเทคโนโลยี	3.25 (.50)	3.88 (.91)	3.93 (.94)	2.00 (.00)	3.94 (1.00)	3.40	.67	ปานกลาง	10
9. การรับมือกับปัญหา ความกดดัน และการปรับตัว	4.75 (.50)	4.35 (.69)	4.57 (.57)	5.00 (.00)	4.69 (.47)	4.67	.47	มากที่สุด	1
10. การสื่อสาร	4.75 (.50)	4.27 (.72)	4.40 (.62)	5.00 (.00)	4.48 (.54)	4.58	.48	มากที่สุด	2

จากตารางที่ 2 พบว่า โดยภาพรวมทักษะที่จำเป็นต้องพัฒนาเร่งด่วนของทุกกลุ่มในลำดับแรก คือ ทักษะการรับมือกับปัญหา อดทนต่อความกดดัน และการปรับตัว ($M = 4.67$)

2. ความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อการปฏิบัติงานของนิสิตพบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($M=4.36$) จำแนกตามทักษะได้ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อการปฏิบัติงานของนิสิต

หมายเหตุ. จาก การพัฒนาทักษะ Soft Skills ของนิสิตมหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ตามกลุ่มอุตสาหกรรมมูลค่าเพิ่มสูง (130), โดย อภาภรณ์ ดิษฐเล็ก, 2567, มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์.

ทักษะที่สถานประกอบการพึงพอใจสูงสุด 2 ลำดับแรก คือ 1) ทักษะการรับมือกับปัญหา
อดทนต่อความกดดัน และการปรับตัว ($M = 4.59$) และ 2) ทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง ($M = 4.56$)
ทักษะที่พึงพอใจใน 2 ลำดับสุดท้าย คือ 1) ทักษะการออกแบบสื่อเทคโนโลยี ($M = 4.05$) และ
2) ทักษะความคิดสร้างสรรค์และทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม ($M = 4.13$) นอกจากนี้ สถานประกอบการ
ยังมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานโดยภาพรวมระดับมาก ($M = 4.27$) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่า
ด้านอื่น คือ ประโยชน์ที่มีต่อสถานประกอบการ ($M = 4.42$)

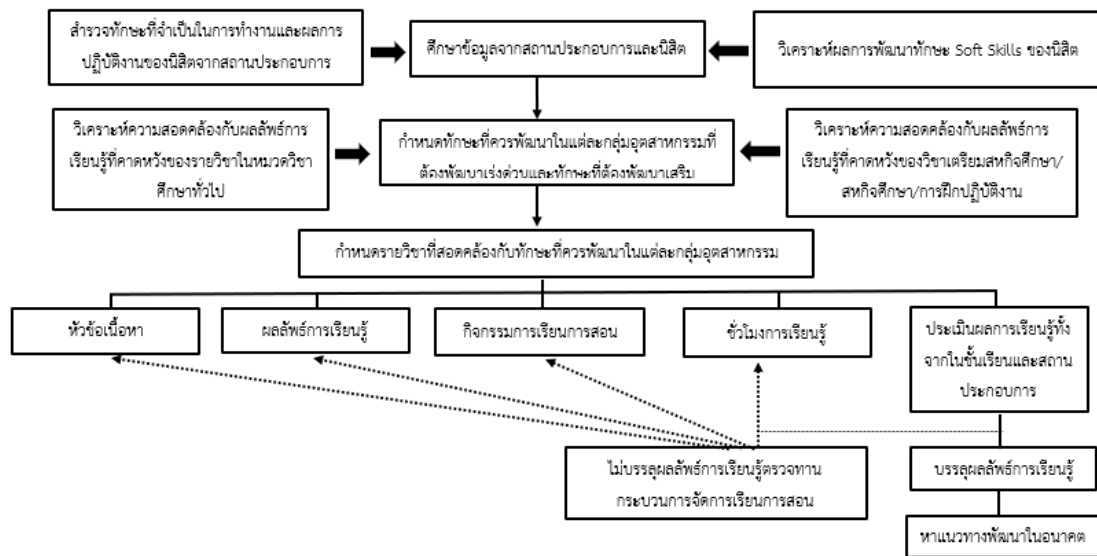
3. ความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อกิจกรรมเสริมด้านจรรยาบรรณการศึกษาที่บูรณาการการศึกษา
ทั่วไป และสหกิจศึกษาและการศึกษาเชิงบูรณาการกับการทำงานพบว่า นิสิตพึงพอใจ
ต่อการดำเนินงานโดยภาพรวมในระดับมาก ($M = 4.36$) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าด้านอื่น คือ
การดูแลให้คำแนะนำจากอาจารย์นิเทศ ($M = 4.42$) ส่วนความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการพัฒนา
จรรยาบรรณทักษะโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($M = 4.30$) ทักษะที่แต่ละกลุ่มพึงพอใจสูงสุดแตกต่างกัน
ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ความพึงพอใจสูงสุดต่อการพัฒนาด้านจรรยาบรรณศึกษาของนิสิต จำแนกตามกลุ่ม
อุตสาหกรรม

กลุ่มอุตสาหกรรม	ทักษะที่ได้รับความพึงพอใจสูงสุด	M	SD	ระดับ	ลำดับ
1. การแพทย์ครบวงจร	สามารถใช้งาน ดูแล และควบคุม อุปกรณ์เทคโนโลยีได้ และการสื่อสาร/ การตัดสินใจแก้ไขปัญหา	5.00	.00	มากที่สุด	8
2. การบินและโลจิสติกส์	สามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้	4.45	.57	มาก	2
3. ดิจิทัล	ประยุกต์ใช้แอปพลิเคชันในการทำงาน ได้เหมาะสม	4.52	.67	มากที่สุด	9
4. ท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดี และการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	สามารถแก้ปัญหาที่ซับซ้อนได้ และมี ทักษะการใช้เหตุผลในการตัดสินใจ แก้ไขปัญหา	4.67	.58	มากที่สุด	6
5. พัฒนาทักษะและกำลังคน	สามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้	4.64	.52	มากที่สุด	4

4. แนวทางการพัฒนาทักษะ Soft Skills ของนิสิตตามกลุ่มอุตสาหกรรม

4.1 กระบวนการพัฒนาทักษะด้าน Soft Skill ของนิสิตมีขั้นตอน ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 กระบวนการพัฒนาทักษะด้าน Soft Skills ของนิสิตมหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ที่บูรณาการ การศึกษาทั่วไปและการปฏิบัติสหกิจศึกษาและการศึกษาเชิงบูรณาการกับการทำงาน จากสถานประกอบการ

หมายเหตุ. จาก การพัฒนาทักษะ Soft Skills ของนิสิตมหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ตามกลุ่มอุตสาหกรรม มูลค่าเพิ่มสูง (130), โดย อาภาภรณ์ ดิษฐเหล็ก, 2567, มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์.

จากภาพที่ 2 แสดงถึงความเชื่อมโยงระหว่างผลการสำรวจจรรยาบรรณทักษะที่จำเป็นในการทำงาน วิเคราะห์ความสอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังในหลักสูตรหมวดวิชา ศึกษาทั่วไปและสหกิจศึกษา เพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาทักษะที่เร่งด่วนและทักษะเสริม กำหนดเป็นรายวิชาและรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ตั้งแต่ กำหนดเนื้อหา ผลลัพธ์การเรียนรู้ กิจกรรม ชั่วโมงการเรียนรู้ และการประเมินผล

4.2 ทักษะที่ต้องพัฒนาเร่งด่วนและต้องพัฒนาเสริมตามกลุ่มอุตสาหกรรม มีดังนี้

ทักษะที่ต้องพัฒนาเร่งด่วนของกลุ่มอุตสาหกรรมการแพทย์ครบวงจร คือ 1) การเป็น ผู้นำและอิทธิพลทางสังคม และ 2) การรับมือกับปัญหา อดทนต่อความกดดัน และการปรับตัว และการสื่อสาร ทักษะที่ต้องพัฒนาเสริม คือ 1) ความคิดสร้างสรรค์และการคิดเชิงนวัตกรรม และ 2) การแก้ไขปัญหาที่ซับซ้อน

ทักษะที่ต้องพัฒนาเร่งด่วนของกลุ่มอุตสาหกรรมการบินและโลจิสติกส์ คือ 1) การรับมือ กับปัญหา อดทนต่อความกดดัน และการปรับตัว และ 2) การสื่อสาร ทักษะที่ต้องพัฒนาเสริม คือ 1) การออกแบบสื่อเทคโนโลยี และ 2) ความคิดสร้างสรรค์และการคิดเชิงนวัตกรรม

ทักษะที่ต้องพัฒนาเร่งด่วนของกลุ่มอุตสาหกรรมดิจิทัล คือ 1) การรับมือกับปัญหา อดทนต่อความกดดัน และการปรับตัว และ 2) การใช้เทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ และการคิด เชิงนวัตกรรม ทักษะที่ต้องพัฒนาเสริม คือ 1) การออกแบบสื่อเทคโนโลยี และ 2) การสื่อสาร

ทักษะที่ต้องพัฒนาเร่งด่วนของกลุ่มอุตสาหกรรมท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดีและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ คือ 1) การรับมือกับปัญหา อดทนต่อความกดดัน การปรับตัว และการสื่อสาร และ 2) การแก้ไขปัญหาที่ซับซ้อน การเป็นผู้นำและอิทธิพลทางสังคม ทักษะที่ต้องพัฒนาเสริม คือ 1) การออกแบบสื่อเทคโนโลยี และ 2) ความคิดสร้างสรรค์และการคิดเชิงนวัตกรรม

ทักษะที่ต้องพัฒนาเร่งด่วนของกลุ่มอุตสาหกรรมพัฒนาทักษะและกำลังคน คือ 1) การรับมือกับปัญหา อดทนต่อความกดดัน และปรับตัว และ 2) ความคิดสร้างสรรค์ คิดเชิงนวัตกรรม และการสื่อสาร ทักษะที่ต้องพัฒนาเสริม คือ 1) การออกแบบสื่อเทคโนโลยี 2) การแก้ไขปัญหาที่ซับซ้อน 3) การเป็นผู้นำและอิทธิพลทางสังคม และ 4) การคิดวิเคราะห์และให้เหตุผล

4.3 กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ มี 6 ประเภท คือ 1) ฝึกคิดวิเคราะห์รายบุคคล จากกรณีศึกษา วิดีทัศน์ และอภิปรายร่วมกัน 2) ฝึกคิดแก้ปัญหาเป็นรายบุคคล จากสถานการณ์ปัญหาที่กำหนดให้ 3) แสดงความคิดเห็นและอภิปรายกลุ่ม 4) ฝึกปฏิบัติจริงเป็นรายบุคคล ด้านความเป็นผู้นำ การสื่อสารภาษาต่างประเทศทั้งในและนอกชั้นเรียน สถานการณ์จำลอง บทบาทสมมติ สถานการณ์จริง ผ่านสื่อต่าง ๆ ในสำนักงาน และ 5) ฝึกปฏิบัติที่สถานประกอบการ การจัดการเรียนรู้แบบใช้โครงงานเป็นฐาน และ 6) จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

4.4 การประเมินผลมีวิธีการที่หลากหลาย ประเมินผล 3 มิติ จากมุมมองผู้สอน ผู้เรียน และสถานประกอบการ/อาจารย์นิเทศงาน ได้แก่ 1) ประเมินโดยผู้สอนในชั้นเรียน มี 6 วิธีการ คือ (1) สังเกตจากการมีส่วนร่วมในการเรียนและการแสดงความคิดเห็น (2) สังเกตจากการปฏิบัติงาน (3) ประเมินผลจากงานที่มอบหมายรายบุคคล (4) ประเมินผลจากงานกลุ่มที่มอบหมาย (5) ประเมินผลจากโครงงาน และ (6) ประเมินผลจากพฤติกรรมการสื่อสารในกิจกรรม/โครงการ ฝึกทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ 2) ประเมินโดยตัวแทนสถานประกอบการและอาจารย์นิเทศ มี 2 วิธีการ คือ (1) อาจารย์นิเทศและผู้ควบคุมการปฏิบัติงานสังเกตการปฏิบัติงาน และ (2) แบบประเมินผลการปฏิบัติงานในรูปแบบ CWIE และ 3) ประเมินโดยนิสิตจากแบบประเมินความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อกิจกรรมเสริมทักษะด้าน Soft Skills ที่บูรณาการการศึกษาทั่วไป และ CWIE

อภิปรายผลการวิจัย

1. ทักษะจำเป็นในการทำงานที่ต้องพัฒนาเร่งด่วน โดยภาพรวมของทุกกลุ่มอุตสาหกรรมเรียงตามลำดับ คือ 1) การรับมือกับปัญหา อดทนต่อความกดดัน และการปรับตัว 2) การสื่อสาร และ 3) ความคิดสร้างสรรค์และการคิดเชิงนวัตกรรม และทักษะการเป็นผู้นำและอิทธิพลทางสังคม ทักษะเหล่านี้สำคัญมากในการทำงานยุคปัจจุบัน และช่วยเสริมกันในการทำงานในโลกแห่งความเปลี่ยนแปลงทั้งด้านสภาพสังคมและเทคโนโลยี จึงไม่อาจหลีกเลี่ยงความกดดันในการทำงาน เป้าหมายที่ท้าทาย การปฏิบัติงานภายในกำหนดเวลาที่จำกัด ทำงานพร้อมกันหลายด้าน และต้องทำงานในสังคมพหุวัฒนธรรมที่มีความแตกต่างทั้งช่วงอายุ ความคิด และบุคลิกลักษณะ

จึงจำเป็นต้องมีทักษะการรับมือกับปัญหา อดทนต่อความกดดัน และการปรับตัว เพื่อรับมือกับสถานการณ์ใหม่ มีทักษะการสื่อสารเพื่อประสานงานและแก้ปัญหาร่วมกัน มีความคิดสร้างสรรค์เพื่อหาทางออกใหม่ และมีความเป็นผู้นำเพื่อขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลง ทักษะเหล่านี้เป็นทักษะของมนุษย์ที่ปัญญาประดิษฐ์ไม่สามารถแทนที่ได้ จึงเป็นทักษะที่สมควรพัฒนาอย่างยิ่ง

ทักษะที่ต้องพัฒนาเสริม คือ การออกแบบสื่อเทคโนโลยี และการแก้ไขปัญหาที่ซับซ้อน การสำรวจทักษะที่จำเป็นในการทำงาน จึงเป็นเรื่องสำคัญที่ทำให้ทราบความต้องการที่แท้จริงของสถานประกอบการ ดังที่ สุวิมล ร่องวาณิช (2562) อธิบายว่าเป็นเครื่องมือบริหารที่มีประสิทธิภาพ กำหนดงานแผนงานที่สอดคล้องกับความต้องการและการพัฒนาองค์กร ทักษะที่ต้องพัฒนาเหล่านี้ยังตรงตามแนวคิดของ The Partnership for 21st Century Learning (2007), World Economic Forum (2020) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (ฉบับล่าสุด) (กระทรวงศึกษาธิการ, 2562) มาตรา 24 และผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังของหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ (2566) ใน GELOs 2 ประยุกต์ใช้เครื่องมือทางความคิดในการแก้ปัญหาในการดำรงชีวิต GELOs 3 มีทักษะในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ GELOs 4 สามารถใช้เทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ และ GELOs 6 สร้างสรรค์ผลงานหรือสิ่งประดิษฐ์ที่ใช้ในชีวิตประจำวันและตอบสนองความต้องการของชุมชน ทักษะการรับมือกับปัญหา อดทนต่อความกดดัน และการปรับตัว ทักษะการแก้ไขปัญหาที่ซับซ้อน และทักษะการใช้เทคโนโลยี สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วีระพงษ์ อาตมา (2563) ส่วนทักษะการเป็นผู้นำและอิทธิพลทางสังคม และทักษะการสื่อสารสอดคล้องกับ Tem et al. (2020)

2. สถานประกอบการพึงพอใจทักษะในการปฏิบัติงานของนิสิต โดยภาพรวมในระดับมาก ทักษะที่พึงพอใจ 2 ลำดับแรก คือ 1) การรับมือกับปัญหา อดทนต่อความกดดัน และการปรับตัว แม้ทักษะนี้เป็นทักษะที่สถานประกอบการพึงพอใจสูงที่สุด แต่เป็นทักษะที่ต้องพัฒนาเร่งด่วนของทุกกลุ่มอุตสาหกรรม จึงต้องพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และ 2) การเรียนรู้ด้วยตนเอง ตรงกับแนวคิดของ วิจารย์ พานิช (2555) ที่ว่า สารในรายวิชามีความสำคัญ แต่ไม่เพียงพอสำหรับการเรียนรู้เพื่อมีชีวิตในโลกยุคศตวรรษที่ 21 ผู้เรียนจึงควรเรียนรู้ด้วยตนเอง ครุมีบทบาทในการให้คำแนะนำและช่วยเหลือในการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ทักษะที่สถานประกอบการพึงพอใจนี้ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ วีระพงษ์ อาตมา (2563) ส่วนทักษะที่สถานประกอบการพอใจน้อยกว่าทักษะอื่น คือ ทักษะความคิดสร้างสรรค์และการคิดเชิงนวัตกรรม สอดคล้องกับ ปกรณ์ ไพรรุ่งโรจน์ และ ณหมล จันทร์สม (2564) และสุวิธิดา จรุงเกียรติกุล และคณะ (2565)

3. นิสิตมีความพึงพอใจของต่อกิจกรรมเสริมจรรยาบรรณทักษะโดยรวมในระดับมาก และทักษะที่พึงพอใจ 2 ลำดับแรก คือ 1) สื่อสารด้านการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงาน และ 2) การใช้เทคโนโลยีด้านการใช้งาน ดูแล และควบคุมอุปกรณ์เทคโนโลยี

พอใจ 2 ลำดับสุดท้าย คือ 1) การออกแบบสื่อเทคโนโลยีที่ประยุกต์ใช้กับงานได้เหมาะสม และ 2) การสื่อสารภาษาต่างประเทศกับผู้ติดต่อกัน ซึ่งเป็นการสะท้อนถึงผลลัพธ์ในการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรทั้งในส่วนของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป สหกิจศึกษาและการศึกษาเชิงบูรณาการกับการทำงานที่เตรียมพร้อมให้นิสิตให้ทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมและชีวิตการทำงาน สอดคล้องกับแนวคิดของ Leicester and Sharpe (2018) ที่ว่า การศึกษาระดับอุดมศึกษามีหน้าที่เตรียมเยาวชนให้พร้อมสำหรับงานในสิ่งที่ผู้เรียนยังไม่มี การฝึกฝนความสามารถทางอารมณ์เป็นเรื่องสำคัญ โดยภาพรวมทักษะที่นิสิตพอใจมากกว่าทักษะอื่น คือ การสื่อสารที่ดีกับหัวหน้าเพื่อนร่วมงาน และการใช้เทคโนโลยี สอดคล้องกับ สุวิธิดา จรุงเกียรติกุล และคณะ (2565) ส่วนด้านที่พึงพอใจน้อยที่สุด คือ ทักษะการสื่อสารภาษาต่างประเทศ สอดคล้องกับ สุรพงษ์ โพธิ์ขาว (2560)

4. แนวทางการพัฒนาจรรยาบรรณของนิสิตตามกลุ่มอุตสาหกรรม มีกระบวนการพัฒนา สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (ฉบับล่าสุด) มาตรา 24 ข้อ 2 ที่เน้นฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ ตลอดจนการประยุกต์ความรู้มาเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา อีกทั้งข้อ 3 จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติ ให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น นำไปสู่เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

กิจกรรมการเรียนรู้มีทั้งฝึกทักษะเป็นรายบุคคลและรายกลุ่ม เน้นฝึกปฏิบัติตามกฎแห่งการฝึกหัดในทฤษฎีการเชื่อมโยงของ Thorndike (Hergenhahn & Olson, 1993 อ้างถึงใน ทิศนา แคมมณี, 2556) และพัฒนาเป็นลำดับขั้นตอนที่ มีระบบและชัดเจน สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้การวางเงื่อนไขของ Gagné (Gagné & Briggs, 1974 อ้างถึงใน ทิศนา แคมมณี, 2556) ที่ประยุกต์ใช้สิ่งที่เรียนรู้ แสดงพฤติกรรมที่เรียนรู้ ผลการเรียนรู้กลับไปยังผู้เรียน ตรงกับหลักการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีของ Bruner (Bruner, 1993 อ้างถึงใน ทิศนา แคมมณี, 2556) ตั้งแต่การเรียนรู้ด้วยตนเอง วิเคราะห์ จัดหลักสูตรที่มีเนื้อหา ความคิดรวบยอด ส่งเสริมให้คิดสร้างสรรค์อย่างมีอิสระ สร้างแรงจูงใจ จัดประสบการณ์ให้ผู้เรียน และแนวคิดเรื่องสัตตวิธีของ โพธิ์ทูลย์ สีนลารัตน์ (2558) คือ สอนให้กำหนดจุดหมาย หาความรู้ กลั่นกรอง สรุปความรู้ และนำเสนอ วิเคราะห์ ประยุกต์ และประเมินได้ การกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้เน้นทั้งกิจกรรมรายบุคคลตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ และกระบวนการกลุ่มสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Marlina (2021)

การประเมินผลมีวิธีการประเมินผลที่หลากหลาย โดยประเมินผลใน 3 มิติ คือ ทั้งจากมุมมองของผู้สอน ผู้เรียน และสถานประกอบการ/อาจารย์นิเทศงาน สอดคล้องกับวิธีการวัดผล การเรียนรู้ตามที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี (2559) ให้ข้อเสนอแนะไว้ คือ วัดจากโครงการ สาธิต การสวมบทบาท สังเกต การนำเสนอ ประเมินตนเอง ประเมินโดยเพื่อน

ผลงานต่าง ๆ รายงานผลการดำเนินงานของประสบการณ์ภาคสนาม การเขียนตอบ และข้อสอบ
แนวทางการพัฒนาจรรยาบรรณทักษะของนิสิตในงานวิจัยนี้ จึงใช้รูปแบบผสมผสานกัน ทั้งฝึกการคิด
เป็นรายบุคคลและรายกลุ่ม การเรียนรู้จากการปฏิบัติ การอภิปราย การใช้โครงงาน
และปัญหาเป็นฐาน สอดคล้องกับการเรียนรู้แบบผสมผสานของ เดิมเพชร สุขटनाภิบาล
และคณะ (2565) ที่มีแนวคิดในกระบวนการจัดการเรียนการสอนแนว Active learning

ข้อเสนอแนะการวิจัย

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการวิจัยที่พบว่า นิสิตควรพัฒนาทักษะการแก้ปัญหา การปรับตัว การสื่อสาร
ภาษาต่างประเทศ ความเป็นผู้นำ และความคิดสร้างสรรค์ มหาวิทยาลัย หลักสูตร และหมวดวิชา
ศึกษาทั่วไปควรทำโครงการพัฒนาทักษะดังกล่าวที่บูรณาการระหว่างการศึกษาในระบบและการฝึก
ปฏิบัติงานในสถานประกอบการ นำผลการศึกษาค้นคว้าความต้องการทักษะที่จำเป็นในการทำงาน
ของแต่ละกลุ่มมาใช้ในการปรับปรุงหลักสูตร ซึ่งผลการวิจัยนี้สามารถเป็นแนวทางเบื้องต้น
ในการพัฒนาจรรยาบรรณทักษะของผู้เรียนสำหรับมหาวิทยาลัยแห่งอื่นที่มีรูปแบบการจัดการเรียนรู้
ที่คล้ายกับมหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ แต่หากมีการศึกษาและพบปัญหาความต้องการทักษะด้านอื่น
ที่ต่างไป อาจนำแนวทางในงานวิจัยนี้ไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของมหาวิทยาลัยได้

2. สำนักสหกิจศึกษาและหมวดวิชาศึกษาทั่วไปควรร่วมกันปรับปรุงกิจกรรมการเรียน
การสอนและเตรียมความพร้อมในการทำงานในด้านที่นิสิตมีความพึงพอใจน้อยกว่าด้านอื่น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาการพัฒนาเครื่องมือหรือรูปแบบการพัฒนาทักษะที่ต้องพัฒนาเร่งด่วน
คือ ทักษะการรับมือกับปัญหา อดทนต่อความกดดัน และการปรับตัว ทักษะการสื่อสาร ทักษะ
ความคิดสร้างสรรค์และทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม และทักษะการเป็นผู้นำและอิทธิพลทางสังคม

2. ควรศึกษาประเมินผลการจัดการเรียนการสอนและการปฏิบัติงานตามแนวทางการพัฒนา
จรรยาบรรณทักษะของนิสิตทั้งภาพรวมและเปรียบเทียบตามกลุ่มอุตสาหกรรม

กิตติกรรมประกาศ

รายงานวิจัยนี้ได้รับทุนจากมหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ ปีการศึกษา 2563 จึงขอขอบคุณ
มหาวิทยาลัยที่ให้ทุนสนับสนุนวิจัย จนทำให้ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยได้จนบรรลุผลสำเร็จ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2564, 3 มิถุนายน). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (ฉบับล่าสุด).
<https://shorturl.asia/d5cYO>
- เต็มเพชร สุขคณาภิบาล, วัชร โพธิ์, ไตรภพ จตุรพาณิชนัย, ภาตย์ สังข์แก้ว, ภูวดล คงทวี, และอนุสรณ์ ศรีสรพล. (2565). การบูรณาการการศึกษาทั่วไประหว่างสหกิจศึกษาเพื่อพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิตอันพึงประสงค์ในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างฉับพลันของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. ใน การบูรณาการการศึกษาทั่วไประหว่างสหกิจศึกษาเพื่อพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิตอันพึงประสงค์ในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างฉับพลัน (น. 44–53). เครือข่ายเพื่อการพัฒนาอุดมศึกษาภาคกลางตอนบน.
- ทิตนา แชมมณี. (2556). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 17). สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปกรณ์ โปรยรุ่งโรจน์ และณกมล จันทร์สม. (2564). ปัจจัยด้านจรรยาบรรณ (Soft Skill) ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของพนักงานกลุ่มเจนเอเรชั่นวายในกรุงเทพมหานคร. วารสารรัชต์ภาคย์ สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 15(42), 117–128.
- ไพฑูรย์ สินลารัตน์. (2558). ปฏิรูปการเรียนรู้: ปฏิรูปการศึกษากลับทางจากล่างขึ้นบน. สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา.
- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี. (2564, 3 มิถุนายน). Assessment method.
<https://shorturl.asia/qWCIf>
- เรวดี คักดีดุลยธรรม และอาภาภรณ์ ดิษฐเล็ก. (2565). การบูรณาการการศึกษาทั่วไประหว่างสหกิจศึกษาเพื่อพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิตอันพึงประสงค์ในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างฉับพลันของมหาวิทยาลัยราชพฤกษ์. ใน การบูรณาการการศึกษาทั่วไประหว่างสหกิจศึกษาเพื่อพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิตอันพึงประสงค์ในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างฉับพลัน (น. 120–133). เครือข่ายเพื่อการพัฒนาอุดมศึกษา ภาคกลางตอนบน.
- วิจารณ์ พานิช. (2555). วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ (พิมพ์ครั้งที่ 3). มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์.
- วีระพงษ์ อาตมา. (2564). ซอฟท์สกีล (Soft Skills) ที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของพนักงาน บริษัทเอกชน กรณีศึกษาพนักงานบริษัทเอกชน ในเขตกรุงเทพฯ และ ปริมณฑล. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- หมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์. (2566). หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2566). มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์.

- สุวิธิดา จรุงเกียรติกุล, ณัฐวีร์ ประภัสสรกุล, ชูพงศ์ ปัญจมะวัต, รัศมี เอกศิริ, และชญาพิมพ์ อรินหะพันธ์. (2565). การเสริมศักยภาพนิสิตแบบองค์รวมผ่านการบูรณาการรายวิชาศึกษาทั่วไปกับสหกิจศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ใน *การบูรณาการการศึกษาทั่วไปกับสหกิจศึกษาเพื่อพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิตอันพึงประสงค์ในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างฉับพลัน* (น. 20-27). เครือข่ายเพื่อการพัฒนาอุดมศึกษาภาคกลางตอนบน.
- สุวิมล ว่องวาณิช. (2562). *การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น* (พิมพ์ครั้งที่ 4). สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรพงษ์ โพธิ์ขาว. (2560). *ความต้องการกิจกรรมในการพัฒนาทักษะที่เกี่ยวข้องกับการทำงานและการใช้ชีวิต (Soft Skills) สำหรับนักศึกษาปริญญาโท ภาคปกติ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์*. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ. (2563). *สมรรถนะบุคลากรในอนาคต สำหรับ 12 กลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย* (พ.ศ. 2563-2567). สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ.
- สำนักสหกิจศึกษาและแนะแนวอาชีพ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์. (2566). *สรุปผลการดำเนินงานสำนักสหกิจศึกษาและแนะแนวอาชีพ*. สำนักสหกิจศึกษาและแนะแนวอาชีพ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์.
- อาภาภรณ์ ดิษฐเล็ก. (2567). *การพัฒนาทักษะ Soft Skills ของนิสิตมหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ตามกลุ่มอุตสาหกรรม*. หมวดิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์.
- Leicester, G., & Sharpe, B. (2018). *Transforming Higher Education*. (18th ed.). McGraw-Hill.
- Marlina, M. A. E. (2021, May 20). Developing Students' Soft Skills Through Group-Work Method in Cost Accounting Learning. *Jurnal Pendidikan Indonesia (JPI)*. 10 (1), 34-45.
DOI: <https://doi.org/10.23887/jpi-undiksha.v10i1.24994>
- Tem, S., Kuroda, A., & Tang, K. N. (2020). The Importance of Soft Skills Development to Enhance Entrepreneurial Capacity. *International Educational Research*. 3(3), 1-7.
- The Partnership for 21st Century Learning (P21). (2021, May 20). *Framework for 21st Century Learning*. https://resources.finalsite.net/images/v1594647800/olentangyk12ohus/puaarsvptybkegnjlhe8p/P21_framework_0816.pdf
- World Economic Forum. (2021, May 20). *The Future of Jobs Report 2020*.
<https://www.weforum.org/publications/the-future-of-jobs-report-2020/>